har hørt, at selv en lille indsnevret By som Veile, der har uhyre Vanskelighed ved at udvide sig, alene paa Grund af locale Interesser er bleven kaldt en Fremtidsby, Noget, som den desværre vistnok aldrig bliver. Jeg vilde ønske, at den maatte blive saa stor som London, men dertil er der ikke store Udsigter. Nei, det sømmer sig naturligen, synes det mig, for ethvert Menneske, som vil fuldføre et større Arbeide, at han lader de forskjellige Dele, hvoraf det bestaaer, være bestemte af det samme Hovedformaal, som bestemmer det hele Arbeide. Det forekommer mig imidlertid saa sikkert som Noget, at der hos Regjeringen og hos Medlemmerne i denne Sal har været den Tanke, den Plan, at danne en hurtig Forbindelse tversigjennem Landet, som en Pulsaare, der gik igjennem det Hele, ligefra Østsjælland til Vestjylland, og at gjøre denne saa hurtig og lidet omstændelig og bekostelig for Reisende og for Varernes Førelse som muligt. Det er den væsentlige Grund til, at vi have valgt Esbjerg, der have vi sagt A, og derfor er det, vi nu staae i Begreb med, som jeg haaber, — der er Nogle, som ikke ønske det, men jeg haaber det — at faae en Dampfærge, og dermed sige vi B. Ja selv den af den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Tauber) saa meget frygtede Dampfærge over Storebelt haaber jeg ogsaa vi skulle faae. Hvad nu angaaer det Forslag, som vi her have at vedtage, mener jeg, det er saa øiensynligt, at det er overeensstemmende med den Hovedplan, hvorefter man har tænkt sig, at hele denne Vei skulde gaae, at jeg slet ikke kan forstaae de Grunde, der kunde lede til at foreslaae en Vei fra Veile til Esbjerg. Jeg skal derfor, saagodt jeg kan, lægge det høie Thing paa Sinde, om det ikke vilde være rigtigt at følge Ministerens Forslag. Dersom der er Nogle, som ikke kunne følge det fuldstændig i sin Heelhed, men som troe, at de kunne tage imod det med en ringe Afvigelse derfra, vil jeg tillade mig at henvise dem til et Udvalg; men lad os endelig hverken opsætte denne Sag eller forkaste den, fordi Udgangspunktet ikke er nordligere end det, der er foreslaaet.

J. J. Christensen: Det ærede Medlem, der sidst talte, har vistnok fuldkommen Ret i, at der under Discussionen har gjort sig locale Interesser stærkt gjældende. Jeg haaber, at jeg for mit Vedkommende ikke skal forfalde til samme Tilbøielighed. Jeg skal nemlig strax udtale, at uagtet jeg er valgt i Varde, saa skal jeg dog ikke tilraade Veile—Varde Linien. Det forekommer mig, at af de forskjellige Grunde, der tale for de 4 forskjellige Linier, som findes fremsatte her i den Lovforslaget ledsagende Oversigt, ligger netop de stærkeste Grunde paa Regjeringens Side. Jeg har ogsaa faaet Indtrykket af, at den Linie, som den høitærede Indenrigsminister har foretrukket, og som han har forelagt os i Lovforslaget, aabenbart har seiret i den Discussion, der her er ført, idet det er forekommet mig, at de Grunde, der ere udtalte for denne Linie, ere ikke saalidt vægtigere, end de Grunde, der ere udtalte for nogen af de andre Linier. Jeg skal saa langt hen i Debatten ikke videre føie nye Grunde til de allerede fremkomne til Forsvar for den høitagtede Indenrigsministers fremlagte Forslag; kun skal jeg, ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der aabnede Debatten idag og som varmt udtalte sig for Udgangspunktet fra Veile, minde om, at han netop fremhævede, om jeg forstod ham ret, at med Veile som Udgangspunkt vilde der indenfor 2 Miles Afstand fra Banen være et Par Tusind Mennesker flere end med Vamdrup eller Lunderskov, som Udgangspunkt. Denne Anbefaling var vist neppe heldig til at opnaae, hvad dermed sandsynligviis tilsigtedes. Det forekommer mig, at det ærede Medlem derved paa det Tydeligste har godtgjort, at en Bane fra Veile for sin større Deel vilde løbe igjennem langt tyndere befolkede og ufrugtbarere Egne, end naar Udgangspunktet enten var Vamdrup eller Lunderskov, idet Veilebanen jo vilde udgjøre en langt større Strækning og dog ikkun frembringe et Par Tusind Mennesker flere indenfor den nævnte Afstand fra Banen. Det ærede Medlem har derved paa en indirecte Maade paaviist, synes det mig, at den af ham ønskede Bane paa den samme Mile-